

Како смо изашли из воде?

Са ове тачке гледишта, излазак наших еволутивних предака на копно не делује као посебно велики подвиг. Међутим, управо тај чин заокупља умове научника вековима уназад. Нека од главних питања јесу како су те прве животиње које су напустиле воду успеле да победе гравитацију – корак који је био неопходан да би могле да померају тело, или, пак, како су развиле способност ходања. Неке од одговора научници су добили проучавањем фосила, поготово на питања када су и како кичмењаци развили физичке карактеристике неопходне за прелазак на копно. Нове детаље о овој епизоди еволутивне историје доноси нам најновије истраживање са америчког Универзитета Њујорк објављено у часопису *Cell*. Истраживачки тим тврди да су неуралне мреже које омогућавају ходање највероватније постојале много пре него што су се ноге развиле код првих животиња које су напустиле воду. Овде је пресудна била чињеница да копнене животиње и рибе и дан-данас имају исти склоп мрежа, па се зато сматра и да је њихов последњи заједнички предак – риба која је постојала пре око 420 милиона година – највероватније имао такав систем мрежа који је користио не би ли се кретао по води.

Истраживачи тврде да је рибама било потребно нешто више од ногу како би могле да ходају, и да су се развиле неуралне мреже у мозгу много пре него што су добиле ноге – чак милионима година пре појаве ногу и стопала. До овог закључка дошли су проучавајући мале раје, рибе које се крећу мало изнад дна океана померајући своја задња пераја лево-десно – на сличан начин као што померамо ноге када ходамо.